

"İsim" , "Nam" , "Esmâ-i ilahiye" ile "Unvan" arasındaki farkı izah eder misiniz?

İsim: Kelime olarak; ad ve nâm manalarına geliyor. **Istılahta ise;** bilinen veya bilinmeyen, hissedilen veya hissedilmeyen herhangi bir şeyi birbirinden ayırmak, tanımak veyahut zihne getirmek için kullanılan söz veya lâfız demektir.

Nam: Kelime olarak isim ve ad manasına geliyor. Diğer manaları ise; lâkap, ün ve şandır. Bizim dilimizde nam, isimden ziyade, lakap ve şan anlamlarında kullanılıyor. Ama kelime olarak **isim ve nam müteradiftir, yani eş anlamlıdır. Risale-i Nur'da ekseri isim manasında kullanılıyor.**

Esmâ, kelime olarak isimler, namlar, adlar anlamına geliyor. Allah'ın sayısız fiili isimleri vardır.

Unvan ise isim, lakap, giriş, önsöz gibi manalara geliyor.

Bir cihetle **esma** ile **unvan** müteradif, yani eş anlamlı kelimelerdir. Bir cihetle de unvan isme işaret eden ön takı, ön isim anlamına geliyor.

Mesela; kader Allah'ın ilim sıfatının bir unvanıdır, denilirken, kader ilme öncülük ve işaret eden daha dar bir levha oluyor.

Bir cihetle daha geniş ve daha ince manaları anlamak noktasından unvan bir mülâhaza aracı, bir kavrama vasıtası oluyor. Esmâ asıl iken, unvan o aslı anlama ve idrak etme yolunda bir basamak, bir öncüdür denilebilir.

Üstad Hazretlerinin şu ifadelerinden bu manayı anlamak mümkündür:

"Mi'raciyedeki mâceralar, mâlumumuz olan mânalarla, o kudsi ve nezih hakikatları ifade edemiyor. Belki o muhavereler birer ünvan-ı mülâhazadır; birer mirsad-ı tefekkürdür ve ulvi ve derin hakaika birer işarettir ve imanın bir kısım hakaikına birer ihtardır. Ve kabil-i tabir olmayan bazı mânalara birer kinayedir. Yoksa ma'lumumuz olan mânalar ile birer mâcera değil. Biz hayalimiz ile o muhaverelerden o hakikatları alamayız; belki kalbimizle heyecanlı bir zevk-i imanî ve nuranî bir neş'e-i ruhanî alabiliriz."(1)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup'un İkinci Zeyli.](#)